

133

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 marca 1937 r.

o wprowadzeniu ograniczeń w rejonie umocnionym Hel.

Na podstawie art. 1 ust. (2) ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. o stosunkach prawnych w obszarach warownych i rejonach umocnionych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 124) w związku z dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 sierpnia 1936 r. o uznaniu półwyspu helskiego za rejon umocniony (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 512) zarządza się co następuje:

§ 1. W rejonie umocnionym Hel wprowadza się ograniczenia praw; rodzaj i zakres tych ograniczeń określają § 2—6.

§ 2. (1) Zabrania się przeprowadzania bez zezwolenia władzy wojskowej następujących budów lub czynności:

- 1) dokonywania nowych budowli nadziemnych i podziemnych oraz usuwania lub zmiany istniejących;
- 2) zakładania nowych ulic lub dróg (a to tak co do ich szerokości i kierunku, jak i rodzaju nawierzchni) oraz usuwania lub zmiany istniejących;
- 3) budowy nowych oraz usuwania lub zmiany istniejących budowli: sieci kanalizacyjnej, wodociągowej, oświetleniowej, rurociągów, sieci telefonicznej lub telegraficznej podziemnej i napowietrznej, urządzeń sygnalizacyjnych, stacji radiowych nadawczych oraz urządzeń przedsiębiorstw komunikacyjnych, z wyjątkiem połączeń nieruchomości z ogólną siecią kanalizacyjną i wodociągową oraz wewnętrznych urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, oświetleniowych, telefonicznych i telegraficznych w lokalach zamkniętych;
- 4) budowy oraz przebudowy stałych linii kolejowych (normalnotorowych i wąskotorowych), budowy mostów, wiaduktów i estakad (pomostów wysokich dla celów komunikacyjnych) itp.;
- 5) budowy nowych oraz usuwania lub zmiany istniejących budowli wodnych, jako to: portów, przystani, grobli, tam, stawów, rowów oraz urządzeń odwadniających lub nawadniających;
- 6) budowli, dotyczących wszelkich trwałych zmian powierzchni terenu i dna morskiego (obniżających lub podwyższających teren), jako to: bagrowania,

urządzania i prowadzenia kopalń, tworzenia wykopów lub nasypów oraz ogrodzeń trwałych (betonowych, żelaznych itp.) ponad metr wysokości, — oraz zmiany lub usuwania budowli takich, już istniejących;

- 7) zalesiania i zadrzewiania terenu oraz wszelkich zmian zalesień i zadrzewień już istniejących;
- 8) zmian terenów, osłaniających lotne piaski półwyspu helskiego lub działających szkodliwie na trwałość brzegów;
- 9) dokonywania pomiarów lub zdjęć topograficznych i fotograficznych.

§ 3. (1) Na nabycie prawa: własności, posiadania, rozrządzenia, zabudowy, użytkowania i używania nieruchomości oraz na nabycie prawa służebności na nieruchomościach w inny sposób niż przez rozporządzenie na wypadek śmierci lub spadkobranie ustawowe, wymagane jest uzyskanie zezwolenia władzy wojskowej.

(2) W przypadku nabycia prawa bez zezwolenia, wymaganego w myśl ust. (1), władza wojskowa może wezwać nabywcę do zbycia prawa w terminie 6 miesięcy, licząc od dnia wezwania — osobie, która na nabycie tego prawa uzyskała zezwolenie władzy wojskowej, a w razie nieuczynienia zadość wezwaniu w tym terminie — wystąpić do sądu o unieważnienie aktu nabycia.

§ 4. (1) Dla zachowania praw określonych w § 3 ust. (1), nabytych przez rozporządzenie na wypadek śmierci, wymagane jest uzyskanie zezwolenia władzy wojskowej.

(2) W przypadku niewniesienia prośby o udzielenie zezwolenia w terminie 12 miesięcy od dnia przyjęcia spadku lub w przypadku odmownego załatwienia prośby, stosuje się odpowiednio przepisy § 3 ust. (2).

§ 5. (1) Na wzięcie w najem lub dzierżawę nieruchomości (pomieszczeń) wymagane jest uzyskanie zezwolenia władzy wojskowej.

(2) W przypadku wzięcia w najem lub dzierżawę nieruchomości (pomieszczeń) bez zezwolenia, władza wojskowa może zażądać od najemcy lub dzierżawcy rozwiązania umowy, wyznaczając mu w tym celu odpowiedni termin, stosownie do zachodzących okoliczności.

(3) W przypadku nierozwiązania umowy w wyznaczonym terminie traci ona ważność z upływem tego terminu z mocy prawa.

§ 6. Zamieszkanie i pobyt uzależnione są od uzyskania zezwolenia władz wojskowych.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojsko-

wych w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

134

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 lutego 1937 r.

w sprawie wykonania ustawy o monopolu loteryjnym.

Na podstawie art. 3, 14, 15, 17, 23 i 24 ustawy z dnia 9 lipca 1936 r. o monopolu loteryjnym (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 398) zarządza się co następuje:

Loterie fantowe.

§ 1. (1) Zezwolenia na urządzenie jednorazowych loterii fantowych na cele dobroczynności lub użyteczności publicznej wydają:

1) przy kapitale gry do 1.000 zł — właściwy urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych,

2) przy kapitale gry ponad 1.000 zł do 3.000 zł — właściwa izba skarbowa,

3) przy kapitale gry ponad 3.000 zł — Dyrektor Polskiego Monopolu Loteryjnego.

(2) Zezwolenia na urządzenie loterii fantowych o kapitale gry mniejszym niż 100 zł — nie mogą być udzielane.

(3) Za kapitał gry w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważa się łączną cenę wszystkich losów, które na podstawie planu gry mogą być wypuszczone.

§ 2. (1) Zezwolenia na urządzenie loterii fantowych będą udzielane po porozumieniu się z właściwą władzą administracji ogólnej I instancji i po zasięgnięciu za jej pośrednictwem opinii o osobach, ubiegających się o zezwolenie na urządzenie loterii fantowej.

(2) O udzieleniu zezwolenia władza udzielająca zezwolenie każdorazowo zawiadomi właściwą władzę administracji ogólnej. Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych oraz izby skarbowe zawiadomią ponadto o udzieleniu zezwolenia Dyrekcję Polskiego Monopolu Loteryjnego.

§ 3. Do podań o zezwolenie na urządzenie loterii fantowej powinien być dołączony plan loterii, określający:

1) cel, na który ma być przeznaczony zysk z loterii,

2) ilość losów, które mają być wypuszczone,

3) cenę losów,

4) przedmiot i ogólną wartość wygranych,

5) termin, od którego ma być rozpoczęta sprzedaż losów,

6) terminy i sposób losowania wygranych,

7) termin, od którego mają być wydawane wygrane.

§ 4. Zezwolenie na urządzenie loterii fantowej jest ważne tylko dla osoby, której zostało udzielone, i nie może być przez nią odstąpione innym osobom pod żadnym tytułem.

§ 5. Wartość wygranych na loteriach fantowych musi wynosić co najmniej 20% kapitału gry (§ 1 ust. 3).

§ 6. Wynagrodzenie sprzedawców, którym osoba zarządzająca loterią fantową poruczyłaby sprzedaż losów, nie może przekraczać 10% ceny sprzedanych przez nich losów.

§ 7. Osoby, które uzyskały zezwolenie na urządzenie loterii fantowej, obowiązane są nie później niż w ciągu 3 miesięcy od terminu losowania — złożyć właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych szczegółowe sprawozdanie rachunkowe z urządzonej loterii, załączając dowód, że osiągnięty zysk został oddany na cel wskazany w zezwoleniu.

§ 8. (1) Opłata monopolowa od loterii fantowych wynosi 10% kapitału gry.

(2) Opłata monopolowa powinna być uiszczona przed podjęciem zezwolenia. Z chwilą podjęcia zezwolenia opłata ta w żadnym przypadku nie podlega zwrotowi.